

AKLIN DİNİ SORUMLULUKTAKİ ÖNEMİ

AKIL: Doğru ve yanlış,güzel ve çirkini ayırt edebilme kabiliyetidir.Yürümek,koşmak,konuşmak,spor yapmak,şarkı söylemek nasıl bir yetenekse akılda beynimizi kullanarak sahip olduğumuz bir yetenektir.Allah'ın insana bahşettiği en önemli nimetlerden birisidir.Belkide en önemlisidir.çünkü akıl nimeti olmadan diğer nimetlerin değerini anlayamayız.

Dinimize göre bir kimsenin Allah'ın emir ve yasaklarından sorumlu olması için öncelikle akıllı olması gerekir.Akıl sağlığı yerinde olmayan bir kişi yaptığı davranışlardan sorumlu değildir.

Burada Allah'ın bize vermiş olduğu aklımızı kullanarak ve bize Allah'ın zarar verecek şeylerden uzaklaşmaktır.

KURAN AKLIMIZI KULLANMAMIZA YARDIMCI OLUR

İnsan düşünen varlıktır.Kendisinin niçin yaratıldığını,evrenin niçin yaratıldığını,öldükten sonra ne olacağınıve hayatın anlamını düşünerek bulmaya çalışır.Bunlardan bazılarını bulmaya çalışır,bazılarını bulamaz.

Kuran'ı Kerim insanın yaratılış amacını öldükten sonra karşılayacağı şeyleri bir şekilde açıklamıştır.Güneş'e,Ay'a,Yıldızlar'a,Dağlar'a,Denizler'e ve ağaçlara bakarak bunları yaratan varlığı bilir.

İnsanoğlu akli sayesinde karşılaştığı zorlukları yener,problemlere çareler üretir,hayatını kolaylaştırmak ve güzelleştirmek için çözüm yolları arar.

Akıl insanı diğer varlıklardan ayıran en önemli özelliştir.İnsanı insan yapar,insana kişilik ve karakter kazandırır.Bir kişi aklını ne kadar çok kullanırsa ve akıl sağlığı yerinde olursa o kadar özgürleşir.Delilerin akli olmadığı için devamlı kontrol altında olur ve serbest bırakılamaz

KURAN DOĞRU BİLGİYE ÖNEM VERİR

Bilgi bilimin ham maddesidir.bilim ise tabiattaki genel amaçlara ulaşmaya bir etkinliktir.Bilim var olmayı ister.Din ise var olanı iyi ve kötü açısından değerlendirir.Bilimin keşifleri Din süzgecinden geçip iyi ve kötü açısından değerlendirildiği takdirde insan için faydalı olur ve insanı mutlu eder.Aksi halde bilimin buluşları insanlara zarar verir hatta onu yok eder.Doğru bilgiyi doğru düşünmek gerekli olan bir alt yapıdır.Çünkü doğru bilgi olmadan insan düşünemez ve doğru karar veremez.Dinimiz bu konuda çok hassas davranmış.Bir konuyu araştırmadan,tam bilgi sahibi olmadan zanna dayanarak karar vermemek gerektiğini ifade etmiştir.Bazen göz bile insanı yanıltabilir.Bundan dolayı karar vermemekte acele etmemeliyiz (meyhaneden çıkan birisi) Bilgi üçe ayrılır:

A-İlnel yakın (çok uzakta bir kişi görüp orada bir ateş yandığını düşünmek)

B-Aynel yakın (o ışık kaynağına yaklaşp ateş olduğunu görmek)

C-Hakkel yakın bilgi (elimizi o ateşe uzatıp yakıcılığını hissetmek)

EN SAĞLAM BİLGİ SONUNCUSUDUR.

KURAN'DA BİLGİ EDİNME YOLLARI

1-AKIL,

2-VAHİY,

3-DUYU ORGANLARI

Duyu organları kanalıyla beynimize ulaşan veriler aklımız tarafından değerlendirilir ve yeni bilgiler üretilir.Etrafımıza baktığımız zaman birçok şey görürüz bazende bakarız fakat bazı şeyleri göremeyiz.Gördüğümüz şeyleri olumlu ve güzel değerlendirmek çok önemlidir.Bahçemizdeki bir çiçeğe baktığımızda yaratıcının gücünü,bilgisini ve güzelliğini o çiçekte görebiliyorsak bu güzel bir bakış olur.Bu güzelliğide sözlerimizle,sevgi ifadelerimizde kullanabiliriz.Çicek sevgiyle ilgili bir çok yazı ve şiirin konusu olan önemli bir ögedir.

Yine çevremizden bir çok şey duyarız duyduğumuz şeylerin iyi ve güzel olanlarına duyarsız kalmamalıyız,onlara kulak tıkamamalıyız.Kuran gözleri olupta görmeyenleri kör,kulakları olupta işitemeyenleri sağır,kalpleri olupta anlamayanları akılsız olarak nitelendirir.Tenfal suresinin 22.ayetinde şöyle buyrulur ; **Şüphesiz yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü akıllarını kullanmayan(gerçeği göremeyen sağırlar ve dilsizler)**

Çevremize baktığımız zaman ibret nazarıyla bakmalı eşyanın geri planındaki gücü,bilgiyi ve güzelliği görebilmeliyiz.Akıl ve duyu organları vasıtasıyla sahip olmadığımız bazı bilgilere vahiy yoluyla sahip oluruz.Ahiret hayatı,kıyamet,Allah'ın özellikleri,Allah'a nasıl ibadet edileceği vb. Akıl ile vahiy asla çelişmez çünkü her ikisinin kaynağıda aynıdır.

BİLGİ TAASSUBU ÖNLER

Taassub(Banazlık) bir düşünceye bir inanişa körü körüne bağlanıp başka düşüncelere yaşam hakkı tanımamaktır.

Taassubun kaynağı cahilliktir.Onu önlemenin yoluda aklımızı kullanmak,bilgi sahibi olmaktır.

Allah körü körüne bir fikre inanmayı,bilgi ve bilinçten yoksul olarak bir davranışı taklit etmeyi doğru bulmaz.Dinimize göre aklımızı kullanarak, düşünerek ve bilinçli bir şekilde davranmalı sorgulamadan başkalarını taklit etmemeliyiz.

Taassub'un başka bir sebebide insanın atalarından gördüklerini sorgulamadan akıl süzgecinden geçirmeden kabul etmelidir.Atalarımıza saygı duymalıyız.Bu saygı onların yanlışlarınınıda kabul etmek anlamına gelmez. Kuran'ı ker-im bu durumu reddeder ve Bakara suresinin 170. ayetinde söyle buyrulur; **Onlara Allah'ın indirildiğine uyun denildiğinde hayır, atalarımıza uyarız derler.**

Ya Atalarımızı anlamamış doğruyuda bulamamışlardır
TAASSUB'UN ZARARLARI;

- 1- İnsanı ön yargılı yapar gerçeği görmesini engeller.**
- 2- İnsanı bilgiden uzaklaştırır araştırma yapmakta alı koyar**
- 3- İnsanlar arasından kin,nefret ve düşmanlık duygularının gelişmesine sebep olur.**
- 4- Aklımızın özgürce düşünmesine engel olur.**
- 5- Gelişime ve yeni şeylerin üretilmesine engel olur.**
- 6- Toplumun cahil ve bilgisiz kalmasına sebep olur.**
- 7- Toplumun üzerinde devam etmesine ve doğruyu bulamamasına sebep olur.**
- 8- Taassub sahibi topraklarda fikir zenginliği ve farklı düşünceler pek fazla olmaz.**

ANAYASAMIZIN 24. VE 25. MADDELERİNDE;

Herkes düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir. Her ne sebebe ne amaçla olursa olsun düşünce ve kanaat hürriyetinde zorlanamaz ayrıca anayasamızın 24. maddesinden inanç hürriyetini ve inandığı gibi yaşama hürriyeti konuları edilir